

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2008, č. j. 18 Cad 167/2007 - 23,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 21. 9. 2007 se žalobce domáhá změny rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 9. 2007, č. X, tak, aby žalovaná byla povinna žalobci zaplatit částku 273 540 Kč za dobu od 2. 12. 2003 do 1. 10. 2007, tj. za dobu 47 měsíců. Současně s touto žalobou podal žalobce návrh na vydání předběžného opatření, kterým by žalované bylo nařízeno ihned žalobci vyplatit částku za 47 měsíců v plné výši, tj. 273 540 Kč. Tento návrh na vydání předběžného opatření byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 12. 2007, č. j. 18 Cad 167/2007 - 11, zamítnut.

Žalobce podáním ze dne 2. 1. 2008 učinil další návrh na vydání předběžného opatření, kterým se domáhá aby žalovaná byla povinna mu vyplatit ihned „dlužnou částku - existenční životní minimum za dobu od 2. 12. 2003 až 2. 8. 2004 ve výši 73 559 Kč“. Žalobce v tomto podání uvádí, že mu „hrozí újma na zdraví od 2. 12. 2003 až 2. 8. 2004“, tj. 8 měsíců po 6078 Kč, 1 x jednorázová dávka 2000 Kč a zbytek valorizace 2016 Kč. Celková dlužná částka činí podle žalobce 277 556 Kč a po odečtení částky 203 997 Kč činí rozdíl 73 559 Kč.

Usnesením ze dne 25. 1. 2008, č. j. 18 Cad 167/2007 - 23, Krajský soud v Ostravě v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalobcův opětovný návrh na vydání předběžného opatření odmítl. V odůvodnění uvedl, že žalobce neprokázal ani neosvědčil, že by bylo potřeba zatímně

upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, jak to požaduje ustanovení § 38 odst. 1 s. ř. s., jak již bylo uvedeno ve shora citovaném usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 12. 2007, č. j. 18 Cad 167/2007 - 11, jímž byl návrh žalobce na vydání předběžného opatření zamítnut. Krajský soud žalobce poučil, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Dále žádá o ustanovení advokáta a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. V kasační stížnosti dále cituje ustanovení Ústavy a Listiny základních práv a svobod, a dále nařízení vlády ČR č. 63/1998 Sb., která měla být napadeným rozhodnutím porušena. Podle názoru stěžovatele se nejedná o stejné opatření jako v prvním případě, kdy jeho žádost na vydání předběžného opatření byla zamítnuta a kasační stížností napadené usnesení bylo vydáno vyloučeným soudcem krajského soudu.

Kasační stížnost je nepřipustná a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl.

Důvody nepřipustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé; Krajský soud v Ostravě bude pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Za této situace nemělo žádný procesní význam rozhodovat o žádosti stěžovatele v kasační stížnosti o ustanovení advokáta a je bez procesního významu rozhodovat o odkladném účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu